
Ufundowanie nagrody im. Franciszka Bujaka.

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 30/1, 207

1985

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gotowanie III Zjazdu Federacji Miast Kopernikowskich w Wieliczce oraz obchodów 500 rocznicy studiów Mikołaja Kopernika w Akademii Krakowskiej.

Bolesław Gomółka
(Kraków)

UFUNDOWANIE NAGRODY IM. FRANCISZKA BUJAKA

Towarzystwo Przyjaciół Puław kierując się troską o upowszechnienie wartościowych tradycji nauk rolniczych w Polsce — Puławy były od połowy XIX wieku głównym ośrodkiem nauk rolniczych na ziemiach polskich — ufundowało przyznawaną co dwa lata Nagrodę im. Franciszka Bujaka, wielkiego uczonego o formacie europejskim i współtwórca Instytutu Puławskiego w Polsce niepodległej — wybitnym pracownikom nauki zatrudnionym w instytutach puławskich, bądź też związanym pracą z tymi placówkami. Jest to w rzeczywistości nagroda puławskiego środowiska naukowego, bowiem — zgodnie z regulaminem nagrody — jej laureata wybierają każdorazowo miejscowi pracownicy nauki (przez zgłoszenie kandydatów w ankiecie anonimowej). Przy wysuwaniu kandydatów do nagrody postanowiono brać pod uwagę następujące kryteria:

1. Wzorowa postawa etyczno-zawodowa i obywatelska oraz wysoka kultura osobista.
2. Wysoki poziom własnych prac naukowych.
3. Znaczący wpływ własnej działalności na praktykę rolniczą.
4. Systematyczna współpraca z rolnictwem praktycznym i społecznością chłopską.
5. Skuteczne oddziaływanie intelektualne i moralne w środowisku naukowym, zwłaszcza na młodych pracowników naukowych, kształcenie ich charakterów, uczenie rzetelności intelektualnej i wyczerpania na potrzeby wsi i rolnictwa.

W roku bieżącym laureatem Nagrody został prof. dr hab. Marek Ruszkowski wybitny pracownik naukowy Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach znany ze swoich osiągnięć badawczych i ścisłej współpracy z rolnictwem chłopskim. Prof. dr hab. Marek Ruszkowski nagrodę w wysokości 25 tys. zł przekazał Towarzystwu Przyjaciół Puław z przeznaczeniem na stypendium dla studentów piszących prace magisterskie z zakresu historii puławskiego ośrodka badań rolniczych. Naukowcami, którzy po laureacie otrzymali największą liczbę głosów, są: prof. dr hab. Wacław Boguszewski — senior naukowców puławskich oraz prof. dr hab. Anatol Listowski członek rzeczywisty PAN i były długoletni dyrektor IUNG.

Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Puław

WRĘCZENIE PIERWSZYCH NAGRÓD IM. MIECZYŚŁAWA RADWANA

2 VI 1984 r. podczas plenarnego posiedzenia Zarządu i Rady Naukowej Towarzystwa Przyjaciół Górniczo-Hutniczego i Przemysłu Staropolskiego w Kielcach odbyło się uroczyste wręczenie pierwszych nagród im. Mieczysława Radwana.

Nagrody te zostały ustanowione 22 IV 1979 r. Są one przyznawane zarówno członkom TPGHiPS, jak i innym osobom nie zrzeszonym w tym stowarzyszeniu za wybitne osiągnięcia w zakresie: działalności badawczej nad przeszłością górnictwa,